

تاکید منابع روایی شیعه و سنی مبنی بر شهادت پیامبر(ص)

تاکید روایات شیعی و سنی، شهادت پیامبر(ص) بر اثر سم است و حضرت به مرگ طبیعی از دنیا رفته است؛ اما درباره اینکه چه کسی و کسانی به وی سم دادند مورد اختلاف است.

بسم رب المهدی(عج)

به گزارش پایگاه اینترنتی دست نوشته های معارفی امیرمحسن سلطان احمدی ([سلطان احمدی دات آی آر](#)): عده ای تلاش می کنند در جامعه مسلمین القا کنند که پیامبر (ص) عمر طبیعی خودشان را کردند و کسی به ایشان قصد سوء نکرد. و این نظر خود را با تعبیر وفات و یا رحلت پیامبر (ص) ابراز می دارند؛ حتی در برخی از محافل شیعیان هر چند نادانسته و ناخواسته چنین تعبیر می شود.

اما اولاً باید بدانیم پیامبر(ص) را چندین بار ترور کردند. در اوایل بعثت مشرکان قصد حذف کردن فیزیکی ایشان را داشتند و در ادامه و مخصوصاً بعد از هجرت به مدینه و استقرار حکومت اسلامی منافقین که طمع ریاست داشتند چندین بار سوء قصد به پیامبر(ص) کردند که ناکام ماند.

در کتب تاریخی نقل شده است که یهودیان نیز چندین مرتبه تصمیم گرفتند که پیامبر اکرم (ص) را به شهادت برسانند ولی هر مرتبه پیامبر(ص) توسط جبرئیل از این توطئه آگاه می شد و یهودیان به مقصود خود نمی رسیدند و در پایان جنگ خیبر نیز گروهی از بزرگان قوم یهود زینب دختر حارث را که از اشراف یهود بود و پدر خود حارث و برادر خود مرحب و شوهر خود سلام بن مشکم را از دست داده بود تحریک کردند تا شاید به مقصود خود که نابودی پیامبر(ص) و در نتیجه نابودی دین تازه تأسیس اسلام بود نایل شوند ولی اگر چه این عمل نیز به شهادت آنی و فوری آن حضرت منجر نشد ولی باعث مسمومیت آن حضرت گردید و در نهایت در دراز مدت به شهادت آن حضرت انجامید.

در این خصوص در کتب تاریخی و روایی شیعه و حتی اهل سنت، شهادت پیامبر (ص) نقل شده است که در ادامه برخی از این روایات را مرور می کنیم.

چند نمونه از روایات شیعه مبنی بر شهادت پیامبر(ص)

کلینی در جلد ششم کافی روایتی از امام صادق (ع) نقل نموده که امام می فرمایند: چون پیامبر اسلام (ص)، ذراع (یا سر دست) گوسفند، را دوست می داشتند، یک زن یهودی با اطلاع از این موضوع ایشان را با این بخش از گوسفند مسموم نمودند. (کافی، ج ۶، ص ۳۱۵، ح ۳، دار الکتب الاسلامیه، تهران، ۱۳۶۵ ش).

محمد بن حسن بن فروخ صفار، در جلد اول بصائر الدرجات با نقل حدیثی از امام صادق (ع) آورده که امام فرمودند: "پیامبر اکرم (ص) در جریان جنگ خیبر مسموم شده و هنگام رحلتشان بیان فرمودند که لقمه ای که آن روز در خیبر تناول نمودم، اکنون اعضای بدنم را نابود نموده است و هیچ پیامبر و جانشین پیامبری نیست، مگر این که با شهادت از دنیا می رود. (بصائر الدرجات، ج ۱، ص ۵۰۳، کتابخانه آیت الله مرعشی، قم، ۱۴۰۴ ق).

در این روایت، علاوه بر تصریح به مسموم شدن رسول خدا (ص) و شهادت پیامبر(ص) در پی مسمومیت، به اصلی کلی نیز اشاره می شود که مرگ تمام پیامبران و اوصیا با شهادت بوده و هیچ کدام، با مرگ طبیعی از دنیا نمی روند!

مرحوم شیخ طوسی در کتاب تهذیب الأحکام می نویسد: محمد بن عبد الله (صلی الله علیه وآله وسلم) ... در روز دوشنبه ۲۸ صفر سال دهم هجری در حالی از دنیا رفت که مسموم شده بود. (تهذیب الأحکام - الشیخ الطوسی - ج ۶ - ص ۲).

چند نمونه از روایات اهل سنت مبنی بر شهادت پیامبر(ص)

تنها شیعیان نیستند که معتقد به شهادت پیامبر (ص) هستند، بلکه روایات فراوانی در کتب اهل سنت وجود دارد که شهادت پیامبر(ص) را تأیید می نماید که به عنوان نمونه در جلد پنجم صحیح بخاری از معتبرترین کتاب اهل سنت، نقل شده که پیامبر (ص) در بیماری منجر به رحلتشان، خطاب به همسرشان عائشه فرمودند: من همواره درد ناشی از غذای مسمومی را که در خیبر تناول نموده ام، در بدنم احساس می کردم و اکنون گویا وقت آن فرا رسیده که آن سم، مرا از پای درآورد. (صحیح بخاری، ج ۵، ص ۱۳۷، دار الفکر، بیروت، ۱۴۰۱ ق).

همین موضوع در سنن دارمی نیز بیان شده است. علاوه بر این که در این کتاب، به شهادت برخی از یاران پیامبر (ص)، بر اثر تناول همان غذای مسموم نیز اشاره شده است. (سنن دارمی، ج ۱، ص ۳۳، مطبوعه الاعتدال، دمشق).

همچنین احمد بن حنبل در مسند خود، ماجرای را بیان می‌نماید که طی آن، بانویی به نام ام مبشر که فرزندش به دلیل خوردن غذای مسموم در کنار پیامبر(ص)، به شهادت رسیده بود؛ در ایام بیماری ایشان به عیادتشان آمده و اظهار داشتند که من احتمال قوی می‌دهم که بیماری شما ناشی از همان غذای مسمومی باشد که فرزندم نیز به همین دلیل به شهادت رسید! پیامبر(ص) در پاسخ فرمودند که من نیز دلیلی به غیر از مسمومیت، برای بیماری خویش نمی‌بینم و گویا نزدیک است که مرا از پای در آورد. (مسند احمد بن حنبل، ج ۶، ص ۱۸، دار صادر، بیروت).

محمد بن سعد؛ از قدیمی‌ترین مورخان مسلمان ماجرای مسمومیت پیامبر اکرم(ص) را این‌گونه نقل می‌نماید:

هنگامی که پیامبر(ص)، خیبر را فتح نموده و اوضاع به حالت عادی برگشت، زنی یهودی به نام زینب که برادر زادهٔ مرحب بود که در جنگ خیبر کشته شد، از دیگران پرسش می‌نمود که پیامبر(ص) کدام بخش از گوسفند را بیشتر دوست می‌دارد؟ و پاسخ شنید که سر دست آن‌را. سپس آن زن، گوسفندی را ذبح و تکه تکه نمود و بعد از مشورت با یهودیان در مورد انواع سم‌ها، سمی که تمام آنان معتقد بودند، کسی از آن جان سالم به در نمی‌برد را، انتخاب نموده و اعضای گوسفند و بیشتر از همه جا، سردستها را مسموم نمود. هنگامی که آفتاب غروب نموده و پیامبر نماز مغرب را به جماعت اقامه فرموده و در حال برگشت بودند، آن زن یهودی را دیدند که همچنان نشسته است! پیامبر(ص) دلیل آن‌را پرسیدند و او جواب داد که هدیه‌ای برایتان آوردم! پیامبر با قبول هدیه، به همراه یارانش بر سر سفره نشسته و مشغول تناول غذا شدند ... بعد از مدتی، پیامبر(ص) فرمودند که دست نگه دارید! گویا این گوسفند مسموم است! مؤلف کتاب، سپس نتیجه می‌گیرد که شهادت پیامبر به همین دلیل بوده است. (محمد بن سعد، الطبقات الكبرى، ج ۲، ص ۲۰۲ - ۲۰۱، دار صادر، بیروت).

در نتیجه این که چه کسی پیامبر را سمّ داده و این سمّ در چه زمانی بوده است به صورت دقیق روشن نیست و تنها می‌توان از مجموع آنچه بیان شد نتیجه گرفت که شهادت پیامبر(ص) قطعی است و اینکه مرگ پیامبر اکرم (ص) طبیعی نبوده است و آن حضرت با شهادت از دنیا

رفته است، اما چه کسی و کسانی به حضرت سم داده اند مورد اختلاف است.

پدیدآورنده:

به کوشش: امیرمحسن سلطان احمدی

www.soltanahmadi.ir